

ЛІДІЯ КОМПАНІЄЦЬ

**ДІВЧИНКА
з
КРАПЛІНКУ**

Малювала ОЛЬГА ЛЕБІДЬ

ЛДІЯ КОМПАНІЄЦЬ

**ДІВЧИНКА
з
КРАПЛІНКУ**

ВИДАВНИЦТВО ДІТЯЧОЇ ЛІТЕРАТУРИ «ВЕСЕЛКА»
Київ 1969.

ГАНЯ БІГА ПО ЛІСКУ...

Ганя біга по ліску —
Рип-рип черевички.
Червоніють в козубку
Ягідки-суннички.

В небі сонечко сія,
Іволги літають.
— Ти чия, чия, чия? —
В дівчинки питаютъ.

І вона серед ліска
Весело аука:
— Я матусина дочка-а-а,
Бабина онука-а-а!

НАСІНІНА

Я маленьку насінину
В землю кинула пухку,—
Скоро з тої насінини
Клен проклонувся в садку.

Переміг він першу зиму,
Бурі, вітер і сльоту...
Сонце гріє,
Дощик сіє,—
Клен росте,
І я росту!

ДІВЧИНКА З КРАПЛИНКУ

Два дружки у гай ходили,
Дику пташечку зловили
на приманку.

— Ми пташечку — на юшечку,
А пір'ячко — в подушечку—
вишиванку!

Раптом дівчинка з краплинку
Заступила їм стежинку:
— Стійте! Стійте!
Не дам пташку на юшечку,
А пір'ячко в подушечку,—
Хоч побийте!

Засоромились хлоп'ята,
Здивувались:
— Ач, яка ти!..
Хоч в руках ми силу маєм,
Та дрібнечу не займаєм:
Лети, пташко, на воленьку,
В небо звийся.
Йди, кирпата, додомоньку,
Йди, не бійся!

РОЗГНІВАНА ДОНЯ

Зазирає птах у віконечко:
— Чи прокинулась ваша донечка?
А чи хата в неї заметена,
А чи дівчинка вже заплетеана?
— Наша хата ще не заметена,
Наша доня ще не заплетеана,
Не заплетеана
І не вмивана,
Бо зажурена
І розгнівана:
Шили сукню їй — вкоротили,
Шили туфлики — помалили!

6

ІЗ СОНЕЧКОМ РАЗОМ

Вертався я з річки,
Ішов я помалу,
І сонечко
Разом зі мною
Чвалало.

Та раптом згадав я,
Що тато й матуся
Сваритися будуть,
Як я запізнююся.

Прискорив я кроки,
Немов для походу,—
І сонечко в небі
Набавило ходу!

Побіг я прожогом —
Аж вітер у вуха,—
І сонце за мною
Побігло щодуху!

Отак
Бережком,
По ярочку кругому,
Із сонечком разом
Примчав я додому!

7

СЕРЕД МАКІВ, НА ПОЛЯНІ

Серед маків, на поляні,
Йшли дві дівчинки рум'яні.
А в рум'янцях така сила,
Що всі маки погасила!

Стали, квітів назбирали,
Посідали, заспівали.
А у співах така сила,
Що все поле звеселила!

НА КОСМОДРОМІ

Далеко-далеко від дому,
Ген-ген в степовому краю,
Сіяють вогні космодрому,
І я у сқафандрі стою.

— Готова до пуску ракета?
— Готова! —

Лиш помах руки,—
Стрічай мене, інша плането,
Стрічайте, космічні зірки!

Я шлема насунув на очі,
В ракету вже ногу заніс,
Аж чую — хтось шию лоскоче
І сміка легенько за ніс:

— Заспався, як те немовлятко!
Вже ондечки сонце ясне! —
...Розплющив я очі... Ех, татку,
Навіщо збудив ти мене?

Нема мені, татку, спокою:
Якби не гукнув мене ти,—
Зірок би торкнувсь я рукою,
Побачив би інші світи!

Є У МЕНЕ ЦУЦЕНЯ

Є у мене цуценя,—
Ми гуляєм з ним щодня.

Встане цуцик в сім годин,—
Куди я — туди і він.

В дитсадочок я іду,—
Він за мною по сліду,

До садочка проведе
І сидить в тіньочку, жде.

Він стріча мене здаля,
Куцим хвостиком виля,

В очі дивиться мені,
Мов не бачив аж три дні,

Мов говорить: «Гав-гав-гав,
Як тебе я, Таню, ждав!»

ЩО ЗА ШУМ?

У шпаківні,
В зелен-листі
Чути співи,
Чути свисти.

— Що за шум,
Що за гам? —
Запитала я
У гав.

Обізвалась
Чорна гава,
Метушлива й говірка:
— Ми гуляєм,
Ми справляєм
Новосілля
У шпака!

ЗОЗУЛЯ

Облітала я лісок
Вздовж,
ушир
і навскосок.

Відпочила в холодку
На кленовому листку

І росинок з тирличу
Напилася досхочу.
Діти йшли через лісок —
Подала їм голосок:

Налічила їм літа —
Двадцять, тридцять,— аж до ста,
Щоб ні горя, ні біди,
Щоб росли, як із води!

ЗАДИРАКА

Всі курочки —
До купочки,
Півень ходить різно.
Стука шпорою об шпору,
Поглядає грізно.
Шию вигнув він
Дугою,
Кличе півників
До бою.
Гребенястий,
Розбишастий
Наставбурчiv пір'я.
— А киш, а киш, задирако,
З нашого подвір'я!

УВЕЧЕРІ

Розмекалось теля —
Білоноге немовля,
До корови Лиски:
— Мма-амо, спать мене ведіть,
Та на сіно покладіть,
Як нема колиски!

БІЙКА

Пес у кицьки м'ясо вкрав,
Ще й хизується: — Гав-гав!

Кицька в нас не боязка,
Кицька — лапою Рябка!

— Гав-гав-гав!
— Няв-няв-няв!..

Я насилу їх розняв!

СЕРПЕНЬ

Пожовтавіли дубки —
Серпень дався ім взнаки.

Я дубочки погойдаю —
Листя долі опадає.

Я дубочки стрепену —
Жолудочки в пелену!

**КРИКНУВ ПЕРЕПЕЛ
В ЯРОЧКУ...**

Крикнув перепел в ярочку,
Та не раз, а тричі:
Він рідно перепелину
На розмову кличе:

— Проминули вже обжинки,
Утікає літо.
Ходить вітер по діброві,
Хукає сердито.

Впала паморозь на трави,
Ранки — прохолодні.
Будем, братця, вирушати
В ірій ми сьогодні.
Он вже зграя журавлина
В небесах курличе!

Крикнув перепел в ярочку,
Та не раз, а тричі...

ОДНОГО РАНКУ

З ліжка скочив я додолу,
Раптом бачу — зазиміло!
Побіліло чисте поле,
Синя річка оніміла.

А навколо — тиша-тиша...
Клени в білих порошинках...
Чорна галка кроки пише
По засніжених стежинках.

КАТЯ-КАТЕРИНА

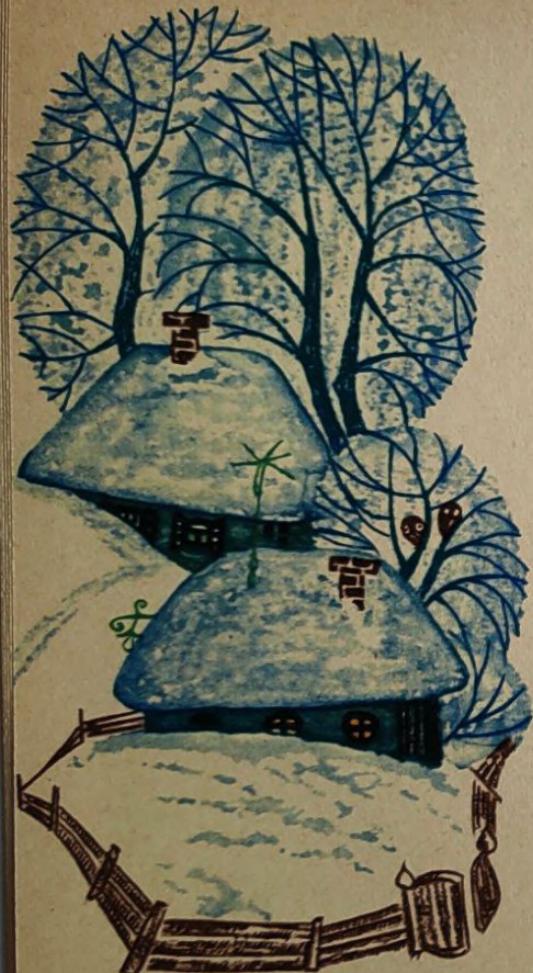
Горобці сіренькі,
Снігурі строкаті
Прилітають взимку
На балкон до Каті:

— Нагодуй, Катрусе,
Пожалій, Катрусе,
Бо лютує Лютий,
Сад снігами скутий,

Дме холодний вітер,
Крутить хуртовина...
І птахів жаліє
Катя-Катерина.

Катя-Катерина,
Вдача голубина!

ХОДИТЬ НІЧ ПО ГОРІ...

Ходить ніч по горі,
Носить сон в рукаві.
А навкруг як на те
Завірюха мете,
Завірюха гуде:
— Гу-гу-гу! Гу-гу-гу! —
І хати вже стоять
Аж по вікна в снігу.
Ніч до Галі зайшла:
— Спить,— питає,— мала?
Каже мама: — Не спить,
Каже тато: — Не спить,
Бо од вітру в дворі
Ворітчка хить-хить,
Бо у шибку до нас
Стука віхола зла...
— Спи! — промовила ніч.
І заснула мала.

Натрусила їй ніч
Гарні сни з рукава.
І наснились малій
Квіти, сонце й трава,
Тепла-тепла ріка,
Що дзюрчить-хлюпотить...

А од вітру в дворі
Ворітчка хить-хить,
Завірюха гуде:
— Гу-гу-гу! Гу-гу-гу! —
І хати вже стоять
Аж по вікна в снігу...

ПОТРИМАЙСЯ, ГОРОБІЙКУ!

У заметах білий сад,
У заметах вулиця...
Горобійко на дротині
Від морозу щулиться.

Людям затишно в хатах —
В'ється дим із комина,
А в засніженім дворі —
Ні птахів, ні гомону.

Тільки часом вітер злий
Між дротами чується...
— Потримайся, горобійку,—
Скоро розвеснуеться!

ЗАВІРЮХА ВИРУЕ...

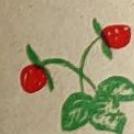
Завірюха вирує,—
Геть стежки замела...
Папірець я дістала,
Олівець узяла.

Я малюю сніжинки,
А виходять пташки.
Я малюю крижинки,
А виходять квітки.

Завірюху малюю,
А виходить весна:
Мабуть, десь вона близько,
Десь в дорозі вона...

ЗМІСТ

Ганя біга по ліску...	3
Насіння	4
Дівчинка з краплинку	5
Розгнівана доня	6
Із сонечком разом	7
Серед маків, на поляні	8
На космодромі	9
Є у мене цуценя	10
Шо за шум?	11
Зозуля	12
Задирака	13
Увечері	14
Бійка	15
Серпень	15
Крикнув перепел в ярочку...	16
Одного ранку	17
Катя-Катерина	17
Ходить ніч по горі...	18
Потримайся, горобійку!	19
Завірюха вирує...	20

8 коп.

ДЛЯ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

Компаниец Лидия Александровна

ДЕВОЧКА-КРОШКА. Стихи
(На украинском языке)

Редактор Л. М. Кулаківська
Художній редактор С. К. Артюшенко
Технічний редактор Е. Ю. Зеленкова
Коректор З. І. Калиниченко

Здано на виробництво 4. VII. 1969 р. Під-
писано до друку 23. X. 1969 р. Формат
70×90 $\frac{1}{16}$. Папір офсет. № 2. Фіз. друк. арк.
1.5. Умовн. друк. арк. 1.25. Обл.-вид. арк. 1.11.

Тираж 108 000. Зам. 781. Ціна 8 коп.
Видавництво «Веселка», Київ, Кірова, 34.
Друкофсетна фабрика «Атлас» Комітету по
пресі при Раді Міністрів УРСР. Львів.

Зелена, 20.

7-6-1

44-69М